

Samen VOOR Oostenrijk

Lieve betrokkene

Leuk dat je er weer bent en dat we je bij kunnen praten. Bedankt voor jullie gebeden, ook voor Eline haar arm. Ze is weer bevrijd uit het gips en hoewel het bewegen van haar elleboog nog niet pijnloos is, herstelt ze met behulp van ergotherapie goed. Achter de laptop zitten en aan jullie schrijven gaat nu gelukkig beter :)

Eline

Iets waar ik de afgelopen maand blij mee was, was dat ik toch nog iets leuks voor Pasen heb kunnen organiseren. Eerst wilde ik dat de hele kerkdienst een dienst zou worden waar de kinderen bij konden zijn, maar uiteindelijk heb ik alleen aan het einde een soort speurtocht georganiseerd. Door de hele kerkzaal hingen gekleurde letters. Ik vroeg aan de volwassenen om de letter die het dichtstbij hing, te pakken. Dan konden de kinderen die bij hen komen ophalen. Op die manier wilde ik graag weer een stukje verbinding tussen de kinderen en de ouders van de gemeente creëren. Alle opgehaalde letters brachten de kinderen bij mij en samen maakten we deze Paaszin: "Jezus leeft, Hij is opgestaan!"

Iets wat ik afgelopen maand lastig vond, was het werk bij de Oekraïense kinderen. De eerste week na het ongeluk kon ik er door mijn gipsarm niet komen en begon ik me ook af te vragen of ik dit werk wel wil blijven doen. Contact met deze kinderen is mooi, maar het liefst zou ik toch meer met de Bijbel doen (zoals ik dat in de kerk en bij de *Jungschar* wel kan). Ik merk namelijk dat ik zo iets graag voorbereid en er ook veel vreugde uit haal. Bij het organiseren voor een programma voor *English Club* ervaar ik dat steeds minder en eerlijk gezegd kost het me steeds meer moeite. Dus waarschijnlijk wil ik hier binnenkort mee stoppen zodra het echtpaar, van wie ik nu tijdelijk de verantwoordelijkheid heb overgenomen, weer in Innsbruck terug is.

Iets wat mij afgelopen maand goed uitkwam, aangezien ik nog niet alles kan met mijn arm, maar ook gewoon heel gezellig was, was het bezoek van mijn vriendin Jantine. Hier ga ik verder niks over schrijven, maar hieronder kunnen jullie een stukje lezen dat zij zelf heeft geschreven.

Vorbereiden...

... en uitvoeren van de kinderactiviteit tijdens de paas-kerkdienst :)

Jantine

Kerkklokken luiden

Kom, kom vul mij

Ik ben een dak over lege ruimte

Woorden die ik schreef, zittend in het park in het centrum van Innsbruck. Woorden die een stukje vatten van mijn indruk van deze stad. Waar Eline en ik ook naartoe gingen, overal waren kerktorens. In een van deze kerkjes spraken we een oude vrouw. Ze vertelde ons alles over de geschiedenis van het gebouw, en vooral over de vele beschermheiligen die daar geëerd worden. God noemde ze niet. Het deed me denken aan de laatste informatieavond van Klaas en Eline. Daar vertelde Klaas over de vele Jezusbeelden in Oostenrijk. Jezus lijkt overal, maar in realiteit kennen maar weinig mensen Hem.

Toch is dat niet het hele verhaal. In de paar dagen dat ik bij Eline en Klaas was, heb ik iets mogen zien van wat God in Innsbruck doet. Zo bezochten

we een *Früstücktreffen*, een ontbijt-ontmoeting voor christenen uit de omgeving. Een ontmoeting die ook bedoeld is om niet-gelovigen mee te nemen en hen op een laagdrempelige manier te laten kennismaken met het christelijk geloof. De boodschap van Jezus brengen aan mensen die Hem niet kennen, was een thema wat overal terugkwam. We spraken er over tijdens het *Früstücktreffen*, met vriendinnen van Eline en na de dienst in de FEG. Ik zag het in het kinderwerk waar Eline bij betrokken is. Ik hoorde het in de wens van Klaas om het Evangelie te brengen in de *Herberge*. En ik hoorde hoe God mensen aanspreekt, naar Zichzelf toe trekt en leert dat Jezus hun Redder wil zijn.

Om terug te komen op het ontbijt, wat was het heerlijk om daar te zijn. Naast de fijne gesprekken met medegelovigen, stond er ook een overdenking op het programma. Hoewel de spreker Duits sprak, kon ik zijn boodschap aardig volgen. Ik hoorde er namelijk dezelfde Bijbelse taal als in de kerk in Nederland. Ook was er deze ochtend een Afrikaans koor, wat in het Engels zong dat er niemand is als Jezus. Een stukje Koninkrijk: God aanbidden met mensen uit vele talen en volken. De ervaring blijft me bij, ook terug in Nederland. Samen met de woorden van de spreker: bid voor dit land, bid voor deze stad.

Klaas

Ik heb een afwisselende maand achter de rug. Naast het preken in de eigen

gemeente, was ik uitgenodigd om in Sankt Johann in Tirol te preken en in Steinach am Brenner. Zowel het preken in die gemeenten als het er naar toe reizen met de trein (zie foto's onder) doe ik met plezier. Ik had mij ook voorbereid om weer in de gevangenis te preken. Op het laatste moment werd dit echter afgezegd. Niet vanwege mot onder de gevangenen of een tekort aan bewakers, maar omdat een andere spreker zich vergist had en een week te vroeg op het toneel verscheen. Hij kreeg voorrang, wat gezien de situatie begrijpelijk was. Voor mij was het wel jammer, omdat ik graag wat had gedeeld aan de hand van 1 Timotheüs 1:15. Maar, wat in het vat zit, verzuurt niet.

Daarnaast heb ik veel voor Open Doors mogen doen. Op papier werk ik acht uur per week voor OD. Hoe dit in de praktijk uitpakt, verschilt per week (afhankelijk van hoeveel activiteiten er op de planning staan). Afgelopen maand was er een vol programma. OD-Oostenrijk valt onder OD-Zwitserland (wat groter is) en ik mocht deel uitmaken van de jaarlijkse gezamenlijke retraite. Dit jaar werd die in Nederland gehouden, zodat we het nieuwe bezoekerscentrum van OD-Nederland in Ermelo zouden kunnen bezoeken - een aanrader! Verder heb ik samen met een zangeres uit Innsbruck een benefietconcert georganiseerd voor onze vervolgde broers en zussen. Zij zocht naar een gelegenheid om haar muziek onder de aandacht te brengen en wilde dit graag met een goed doel verbinden. "Klaas, wat vind je van het idee dat jij namens Open Doors spreekt, wanneer ik mijn muziek presenteer? Dan kunnen we collecteren en de opbrengst voor de vervolgde kerk gebruiken." Zo gezegd, zo gedaan. Helaas was er minder animo dan verwacht, maar degenen die er waren, waren enthousiast. En omdat we met een kleine groep waren, konden we flexibel met het programma omgaan. Zo besloten we spontaan voor de vervolgde kerk te bidden, het belangrijkste dat we kunnen doen.

bis zum nächsten Mal,
doei doei!*

* we proberen de mensen in Tirol 'doei doei' bij te brengen - gaat aardig goed :-)

Gebed

- Gebed: dat de kinderen uit onze gemeente onder de indruk zijn van onze goede God en met Hem willen leven.
- Gebed: voor verder herstel van Eline's elleboog.
- Gebed: dat God het werk in de gevangenis zegent en verdere mogelijkheden geeft om het evangelie daar te delen.

Gebet

- Gebet: dass die Kinder unserer Gemeinde von unserem guten Gott beeindruckt sind und mit ihm leben wollen.
- Gebet: für die weitere Heilung von Eline's Ellbogen.
- Gebet: dass Gott die Arbeit im Gefängnis segnet und weitere Gelegenheiten gibt, das Evangelium dort weiterzugeben.

Sponsors

Voor ons zendingswerk in Innsbruck zijn wij afhankelijk van financiële ondersteuning. Zou jij ons willen ondersteunen en zo mee willen werken om het evangelie in Tirol te verspreiden? Voor elke ondersteuning zijn wij heel dankbaar!

Ondersteun ons

Wij zijn zendingen via zendingsorganisatie *European Christian Mission* (ECM). ECM heeft de ANBI status. Daarnaast worden wij bijgestaan door ons Thuisfrontteam (TFT), waarmee je contact kan opnemen via fftinnsbruck@gmail.com. Ons TFT bestaat uit:

- Mariska Hooikammer
- Dino Sauchelli
- Niels Oosterom
- Arin Oosterom
- Debora Vrolijk

